

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6510/2024
04.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Петковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Вања Гајић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4995/22 од 23.11.2023. године, у седници већа одржаној 04.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4995/22 од 23.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 3395/20 од 26.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужена ББ обавезе да јој на име накнаде материјалне штете на грађевинском објекту – кући у Улици ... број ..., исплати износ од 518.118,00 динара, са затезном каматом према Закону о затезној камати почев од 21.05.2009. године до коначне исплате и на име накнаде материјалне штете на покретним стварима износ од 109.800,00 динара са затезном каматом према Закону о затезној камати, почев од 11.05.2009. године до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој ББ исплати износ од 60.000,00 динара на име трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, свака странка сноси своје трошкове поступка у односу на туженог ВВ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4995/22 од 23.11.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, па је обавезана тужена ББ да тужилци исплати на име накнаде материјалне штете на грађевинском објекту – кући у Улици ... број ... износ од 518.118,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.05.2009. године до коначне исплате и на име накнаде материјалне штете на покретним стварима износ од 109.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.05.2009. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена ББ да тужилци исплати на име трошкова парничног поступка износ од 351.658,36 динара са законском затезном

каматом почев од дана извршности до коначне исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужила да туженом ВВ исплати износ од 123.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена ББ да тужили исплати износ од 18.000,00 динара на име трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ББ је благовремено изјавила ревизију против става првог, другог и четвртог изреке, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужила је дала одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Ревизијски наводи о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. и 231. ЗПП не представљају ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су комшије и 28.03.2009. године, услед пожара који је избио на помоћном објекту – шупи сада покојне ГГ, чији је правни следбеник тужена, дошло је до оштећења стамбеног објекта тужиле у ... у Улици ... број Помоћни објекат – шупу је користио и направио тужени ВВ који је имао закључен уговор о закупу са правним претходником тужене и у односу на њега је поступак правноснажно окончан тако што је тужбени захтев одбијен као неоснован. Према исказу тужиле саслушане у својству сведока и сведока комшија, пожар је кренуо из шупе која се налазила у дворишту тужене и наставио да се шири на део куће тужиле, те је захватио део крова и горњи део куће. Тужени ВВ је упозорио тужилу да изађе из куће јер шупа гори. Исказима тужиле и сведока непротивречи ни извештај УКП, Одељење полицијске управе за Град Београд – Дирекција полиције МУП РС од 08.04.2009. године којим је утврђено да је спорног дана дошло до пожара на помоћном објекту у власништву ГГ, да је исти изгорео, да су оштећења претрпеле и суседне куће, између осталих и кућа тужиле у Улици ... број ..., а да је на лицу места констатовано да је пожар кренуо из помоћне просторије шупе која се налази у дворишту у Улици ... -..., те да су шупа, као и све ствари које се налазе у њој потпуно изгореле. Судски вештаци ангажовани у току поступка су навели да због протекла времена и чињенице да је предметна шупа у потпуности изгорела нису могли да нађу узрок настанка пожара на шупи. Судски вештака у налазу датом у поступку обезбеђења доказа Р 290/09 исказао је висину материјалне штете на објекту тужиле. Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке Животе Стојковића од 21.05.2009. године вредност радова на санирању штете и поправљању објекта тужиле износи 518.118,00 динара, а према налазу и мишљењу судског вештака Раја Дупала од 11.05.2009. године висина штете настала на покретним стварима у кући тужиле износи 109.800,00 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је утврдио да је пожар на тужилиној кући настао услед пожара који је избио у помоћном објекту сада покојне ГГ и да је услед пожара дошло до оштећења стамбеног објекта тужиле, али како из усаглашеног налаза судских вештака није могао да утврди локалитет и центар узрока пожара применом правила о терету доказивања у смислу члана 231. ЗПП одбио је тужбени захтев.

Другостепени суд је преиначио првостепену одлуку уз закључак да је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда. Прихватајући закључак првостепеног суда да је пожар кренуо из шупе која се налази у дворишту тужене и који се проширио на део куће тужиле, као и дату оцену исказа тужиле и сведока, који не противрече извештају УКП од 08.04.2009. године, да је пожар кренуо из помоћне просторије тужене, на основу члана 174. Закона о облигационим односима којима је прописано да за штету од опасне ствари одговара њен ималац, као и одредби члана 154., 155., 185. и 190. истог закона, обавезао је тужену ББ да тужили накнади материјалну штету насталу на грађевинском објекту – кући тужиле и на покретним стварима. По оцени другостепеног суда тужена је пасивно легитимисана у овој правној ствари без обзира што шупу на којој је дошло до пожара који се проширио на део куће тужиле није саградила правна претходница тужене, јер је применом члана 2. тачка 24. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09) који је био на снази у време градње помоћног објекта, нашао да се ради о помоћном објекту који прати власништво главног објекта чији је власник правна претходница тужене.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је правилно применио материјално право.

Одредбом члана 155. Закона о облигационим односима прописано је да је штета умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и наношење другоме физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета). Одредбом члана 173. овог закона прописано је да штета настала у вези са опасном ствари, односно опасном делатношћу, сматра се да потиче од те ствари, односно делатности, изузев ако се не докаже да оне нису биле узрок штете, а чланом 174. истог закона да за штету од опасне ствари одговара њен ималац, а за штету од опасне делатности одговара лице које се њоме бави.

Из утврђених чињеница произлази да је пожар кренуо од шупе која се налази у дворишту тужене и наставио да се шири на део куће тужиле захватајући део крова и горњи део куће којом приликом је дошло до оштећења на објекту тужиле, као и на покретним стварима у кући тужиле, па је по оцени Врховног суда, а супротно наводима ревизије, правилно другостепени суд применио материјално право и обавезао тужену ББ као имаоца опасне ствари да тужили накнади материјалну штету.

Неосновано тужена ББ у ревизији оспорава своју одговорност на насталу штету.

Неприхватљива је тврдња ревидента да није утврђено да је пожар кренуо из шупе тужене, јер је на основу изведених доказа и то саслушања тужиле у својству странке, сведока, комшија парничних странака, као и извештаја УКП, Одељење полицијске управе за Град Београд – Дирекција полиције МУП РС бр. 1664/09 од

08.04.2009. године, који су у складу једни са другима, утврђено да је пожар кренуо из помоћне просторије шупе која се налази у дворишту тужене. Првостепени суд је, а што је прихваћено и од стране другостепеног суда прихватио исказе тужиље и сведока, у односу на то да је пожар почео из помоћног објекта, шупе тужене, па се ревизијом кроз оспоравање оцене исказа странака и сведока фактички оспорава утврђено чињенично стање. Ревидент износи сопствени закључак у односу на изведене доказе уз оспоравање правила о терету доказивања да је узрок пожара у шупи, што све представља фактички оспоравање чињеничног стања које не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић